

Het rustig landelijke Bovekerke is de ideale startplaats voor Wandelclub Koekelare. Tal van mogelijkheden om afwisselende omlopen aan de wandelaars aan te bieden in een bosrijke omgeving.

Wij verlaten D'oude Schole via de oudstrijdersweg en stappen zo langs het pittoreske en stokoude

Gertrudiskerk voorbij. De toren van deze kerk is nog uit de 12^e eeuw en wordt beschouwd als het oudste gebouw in Koekelare. Het is trouwens een beschermd monument geworden. Rond deze kerk vallen de poort en het kerkhof op. Hier rust een Britse piloot gesneuveld in de Eerste Wereldoorlog, maar die pas in 2007 werd geïdentificeerd door de Archeologische kring als Sir William Harold Roebuck. Van Britse zijde werd dit nog altijd niet officieel bevestigd.

We wandelen verder richting Vladslo over een kasseiweg die zó uit Parijs Roubaix lijkt geplukt te zijn en wat verder over een asfaltweg die zich door de akkers kronkelt.

Het landschap kan het niet verbergen dat we hier in een intensieve landbouwstreek zitten. Het frisse lentegroen van de gewassen kruipt stilaan uit de vruchtbare grond.

Langs een kerkwegel komen wij aan de eerste rustpost.

Na een welverdiende rust hervatten we onze tocht voor een heel mooie lus van om en bij de 7 km. De kleine verharde wegen leiden ons naar het Koekelarebos, een prachtig stuk groen en heerlijk om in te wandelen. Langs de Trutselare (of is het Troetelare) dreef gaat het vervolgens door de Velddreef, de

Koninginnedreef, de Vijverdreef, de Peisterzakkdreef, de Geitedreef, de Wildernisdreef, de Vrouwenvijverdreef, de Belhuttendreef, en andere dreven naar het Arboretum. Dit aangelegd bos kwam er na de tweede Wereldoorlog en verving het vernield Vloethemveld in Zedelgem. Er werden hier 140 verschillende boomsoorten aangeplant waaronder ook uitheemse boomsoorten. Het was dan ook de bedoeling te onderzoeken hoe deze boomsoorten zich aan ons klimaat zouden aanpassen. Via een speciaal wandelpad kun je hier de meestal gemerkte boomsoorten gaan bekijken.

We komen er zelfs een heus insectenhotel tegen. Hoe kan het anders : zij bieden onderdak aan insecten en helpen onder andere lieveheerbeestjes, vlinders en bijen te overwinteren, maar hebben ook een ecologisch en milieu-educatief doel. Je ziet ze meer en meer opduiken in beschermde tuinen en parken maar ook in stadsparken en zelfs industriezones. En natuurlijk horen ze ook thuis in dit prachtig Arboretum. Zeker een bezoek waard.

Na de tweede stop lopen we door Moskou, niet de Russische hoofdstad natuurlijk, (zó ver zijn we nu ook niet verdwaald) maar een gehucht ten noorden van Bovekerke. In een wijde boog gaat het nadien rond de kasteelsite Ter Heyde, die echter niet voor het publiek toegankelijk is wegens privé eigendom. Jammer ! We krijgen alleen de ingangspoort te zien.

Het kabbelt nu verder langs rustige wegen Uiteindelijk komen we terug in d'Oude Schole.